

Ezekiel – Transformative Prophet

Kenneth Chelst

1. Dec. 18, 2017 Israelite Beliefs and Practices in First Temple Period

- a. Temple Destruction within Belief System
- b. Loss of Faith
- c. Ezekiel's Primary Message – God exists beyond the Temple
- d. God active in world history (Jeremiah – Babylon)

2. Jan. 1, 2018 Israelites in Babylonian Exile

- a. Journey into Exile
- b. Status relative to Jerusalemites
- c. Status relative to Jews of Egypt
- d. Jeremiah's letter and hope
- e. Ezekiel's message of hope
- f. Daniel – Elevating the status of the God of Israel

3. Jan. 8, 2018 Ezekiel Transforms Judaism from National to Personal

- a. Personal vs Communal accountability
- b. Yom Kippur transformed – Personal Teshuva
- c. Shabbos
- d. Synagogue and Community
- e. New Temple

Ezekiel: Part 1 - Temple & Core Beliefs

Source Sheet by Kenneth Chelst

First Temple Israelite Beliefs and Behavior One and Only One God? or Powerful Local Israelite God

I Kings 11:1-13

(1) King Solomon loved many foreign women in addition to Pharaoh's daughter—Moabite, Ammonite, Edomite, Phoenician, and Hittite women, (2) from the nations of which the LORD had said to the Israelites, “None of you shall join them and none of them shall join you, lest they turn your heart away to follow their gods.” Such Solomon clung to and loved. (3) He had seven hundred royal wives and three hundred concubines; and his wives turned his heart away. (4) In his old age, his wives turned away Solomon's heart after other gods, and he was not as wholeheartedly devoted to the LORD his God as his father David had been. (5) Solomon followed Ashtoreth the goddess of the Phoenicians, and Milcom the abomination of the Ammonites. (6) Solomon did what was displeasing to the LORD and did not remain loyal to the LORD like his father David. (7) At that time, Solomon built a shrine for Chemosh the abomination of Moab on the hill near Jerusalem, and one for Molech the abomination of the Ammonites. (8) And he did the same for all his foreign wives who offered and sacrificed to their gods. (9) The LORD was angry with Solomon, because his heart turned away from the LORD, the God of Israel, who had appeared to him twice (10) and had commanded him about this matter, not to follow other gods; he did not obey what the LORD had commanded. (11) And the LORD said to Solomon, “Because you are guilty of this—you have not kept My covenant and the laws which I enjoined upon you—I will tear the kingdom away from you and give it to one of your servants. (12) But, for the sake of your father David, I will not do it in your lifetime; I will tear it away from your son. (13) However, I will not tear away the whole kingdom; I will give your son one tribe, for the sake of My servant David and for the sake of Jerusalem which I have chosen.”

Jeremiah 44:16-19

(16) “We will not listen to you in the matter about

מלכים א י"א:א-י"ג

(א) והמלך שלמה אהב נשים נכריות רבות ואת-בת-פרעה מואביות עמניות אדמיות צדניית חתיית: (ב) מן-הגוים אשר אמר-יהוה אל-בני ישראל לא-תבאו בהם והם לא-יבאו בהם אכן יטו את-לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה לאהבה: (ג) ויהיו-לו נשים שרות שבע מאות ופגישים שלש מאות ויטו נשיו את-לבו: (ד) ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את-לבבו אחרי אלהים אחרים ולא-היה לכוּב שלם עם-יהוה אלהיו כל-בן דניד אביו: (ה) וגדף שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים ואחרי מלכם שקץ עמנים: (ו) ויעש שלמה הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה כדנד אביו: (ז) אז יבנה שלמה במה לכמוש שקץ מואב בהר אשר על-פני ירושלים ולמלך שקץ בני עמון: (ח) וכן עשה לכל-נשיו הנכריות מקטירות ומזבחות לאלהיהן: (ט) ויתאגף יהוה בשלמה כי-נטה לבבו מעם יהוה אלהי ישראל הנראה אלו פעמים: (י) וצנה אלו על-הדבר הזה לבלתי-לקח אחרי אלהים אחרים ולא שמר את אשר-צנה יהוה: (יא) ויאמר יהוה לשלמה יען אשר היתה-זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקמי אשר צויתי עליך קרע אקרע את-הממלכה מעליך ונתתיה לעבדך: (יב) אף-בימיה לא אעשנה למען דנד אביך מנד בנה אקרענה: (יג) רק את-כל-הממלכה לא אקרע שבט אחד אתו לבנה למען דנד עבדי ולמען ירושלים אשר בחרתי:

ירמיהו מ"ד:טז-י"ט

which you spoke to us in the name of the LORD. (17) On the contrary, we will do everything that we have vowed—to make offerings to the Queen of Heaven and to pour libations to her, as we used to do, we and our fathers, our kings and our officials, in the towns of Judah and the streets of Jerusalem. For then we had plenty to eat, we were well-off, and suffered no misfortune. (18) But ever since we stopped making offerings to the Queen of Heaven and pouring libations to her, we have lacked everything, and we have been consumed by the sword and by famine. (19) And when we make offerings to the Queen of Heaven and pour libations to her, is it without our husbands' approval that we have made cakes in her likeness and poured libations to her?"

Ezekiel 8:3-17

(3) He stretched out the form of a hand, and took me by the hair of my head. A spirit lifted me up between heaven and earth and brought me in visions of God to Jerusalem, to the entrance of the Penimith Gate that faces north; that was the site of the infuriating image that provokes fury. (4) And the Presence of the God of Israel appeared there, like the vision that I had seen in the valley. (5) And He said to me, "O mortal, turn your eyes northward." I turned my eyes northward, and there, north of the gate of the altar, was that infuriating image on the approach. (6) And He said to me, "Mortal, do you see what they are doing, the terrible abominations that the House of Israel is practicing here, to drive Me far from My Sanctuary? You shall yet see even greater abominations!" (7) Then He brought me to the entrance of the court; and I looked, and there was a hole in the wall. (8) He said to me, "Mortal, break through the wall"; so I broke through the wall and found an entrance. (9) And He said to me, "Enter and see the vile abominations that they are practicing here." (10) I entered and looked, and there all detestable forms of creeping things and beasts and all the fetishes of the House of Israel were depicted over the entire wall. (11) Before them stood seventy men, elders of the House of Israel, with Jaazaniah son of Shaphan standing in their midst. Everyone had a censer in his hand, and a thick cloud of incense smoke ascended. (12) Again He spoke to me, "O mortal, have you seen what the elders of the House of Israel are doing in the darkness, everyone in his image-covered chamber? For they say, 'The LORD does not see us; the LORD has abandoned the country.'" (13) And He said to me, "You shall see even more terrible abominations which they practice." (14) Next He brought me to the entrance of the north gate of the House of the LORD; and there sat the women bewailing Tammuz. (15) He said to me, "Have you seen, O mortal? You shall see even more

(טז) הדבֿר אֲשֶׁר־דִּבַּרְתָּ אֵלַינִי בְּשֵׁם יְהוָה אֲנִינִי שְׂמָעִים אֵלָיךְ: (יז) כִּי עָשִׂיתָ וְנַעַשְׂתָּ אֶת־כָּל־הַדְּבָר | אֲשֶׁר־יָצָא מִפִּינוּ לְקַטֹּר לַמַּלְכֹּת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּידֹת־לָהּ נִסְכִּים כַּאֲשֶׁר עָשִׂינוּ אָנַחְנוּ וְאֲבֹתֵינוּ מִלְכֵינוּ וְשָׂרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם וּבְשַׁבְע־לְחָם וּבְהִנָּה טוֹבִים וְרָעָה לֹא רָאִינוּ: (יח) וּמִן־אֵז חָלַנּוּ לְקַטֹּר לַמַּלְכֹּת הַשָּׁמַיִם וְהַסִּידֹת־לָהּ נִסְכִּים לָהּ נִסְכִּים חֲסָרְנוּ לָל וּבְתָרַב וּבְרָעַב תָּמְנוּ: (יט) וְכִי־ אָנַחְנוּ מִקְטָרִים לַמַּלְכֹּת הַשָּׁמַיִם וְלַהֲסֹד־לָהּ נִסְכִּים הַמְּבֻלְעָדֵי אֲנִשְׁנוּ עָשִׂינוּ לָהּ פְּנוּיִם לְהַעֲצֹבָה וְהַסִּידֹת־לָהּ נִסְכִּים: (פ)

יחזקאל ח:ג-י"ז

(ג) וַיִּשְׁלַח תְּבַנִּית יָד וַיִּקְחֵנִי בְּצִיצֵת רֹאשִׁי וַתִּשָּׂא אֹתִי וַיּוֹסֵ | בְּיַד־הָאֲרָץ וַיְבִינֵנִי הַשָּׁמַיִם וַתִּבְאֵ אֵלַי יְרוּשָׁלַם בְּמַרְאֹת אֱלֹהִים אֶל־פֶּתַח שַׁעַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה צְפוֹנָה אֲשֶׁר־שָׁם מוֹשֵׁב סָמַל הַקְּנָאָה הַמְּקַנָּה: (ד) וְהִנֵּה־שָׁם כְּבוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּמְרָאָה אֲשֶׁר רָאִיתִי בְּבַקְעָה: (ה) וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּיַד־אֱלֹהִים שְׂאֵנָא עֵינַיִךְ דְּרֹד צְפוֹנָה וְאֲשָׂא עֵינַי דְּרֹד צְפוֹנָה וְהִנֵּה מִצְפּוֹן לְשַׁעַר הַמְּזוֹבֵס סָמַל הַקְּנָאָה הַזֶּה בְּבָאָה: (ו) וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּיַד־אֱלֹהִים הֲרָאָה אֶתָּה מֵהֵם [מָה] [הֵם] עֹשִׂים תוֹעֵבוֹת גְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר בֵּית־יִשְׂרָאֵל | עֹשִׂים פֹּה לְרַחֲקָה מֵעַל מַקְדָּשִׁי וְעוֹד תִּשׁוּב תִּרְאֶה תוֹעֵבוֹת גְּדוֹלוֹת: (ז) וַיִּבֹּא אֹתִי אֱלֹהֵי־פֶתַח הַחֲצָר וְאֶרְאֶה וְהִנֵּה חֲר־אֶת־דַּבְּרֵי: (ח) וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּיַד־אֱלֹהִים חֲתַרְגָּא בְּקִיר וְאֶחָתֶר בְּקִיר וְהִנֵּה פֶתַח אֶת־דַּבְּרֵי: (ט) וַיֹּאמֶר אֵלַי בֹּא וְרָאָה אֶת־ הַתוֹעֵבוֹת הַרְעוֹת אֲשֶׁר הֵם עֹשִׂים פֹּה: (י) וְאִבּוֹא וְאֶרְאֶה וְהִנֵּה כָל־תְּבַנִּית רַמֶּשׂ וּבַהֲמָה שְׂקִץ וְכָל־גְּלוּלֵי בֵית יִשְׂרָאֵל מִתְּהַה עַל־הַקִּיר סָבִיב | סָבִיב: (יא) וְשִׁבְעִים אִישׁ מִזְקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל וַיֵּאזְנִיחוּ בְּיַד־שִׁפּוֹן עֹמֵד בְּתוֹכְכֶם עֹמְדִים לִפְנֵיהֶם וְאִישׁ מִקְטָרְתוֹ בְּיָדוֹ וְעֵתֶר עַנּוֹת־הַקְּטָרֶת עֲלֶיהָ: (יב) וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בְּיַד־אֱלֹהִים אֲשֶׁר זָקְנֵי בֵית־יִשְׂרָאֵל עֹשִׂים בְּחֹשֶׁךְ אִישׁ בְּחֹדְרֵי מִשְׁכִּיתוֹ כִּי אֲמַרִים אֵין יְהוָה | רָאָה אֲתָנּוּ עֹזֵב יְהוָה אֶת־הָאָרֶץ: (יג) וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד תִּשׁוּב תִּרְאֶה תוֹעֵבוֹת גְּדוֹלוֹת אֲשֶׁר־הֵמָּה עֹשִׂים: (יד) וַיִּבֹּא אֵלַי אֶל־פֶּתַח שַׁעַר בֵּית־יְהוָה אֲשֶׁר אֶל־הַצְּפוֹנָה וְהִנֵּה־שָׁם הַנְּשִׂיִם יֹשְׁבוֹת מִבְּכוֹת אֶת־הַתַּמּוּז: (טו) וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בְּיַד־אֱלֹהִים עוֹד תִּשׁוּב תִּרְאֶה תוֹעֵבוֹת גְּדוֹלוֹת מֵאֵלָהּ: (טז) וַיִּבֹּא אֵלַי אֶל־חֲצָר בֵּית־יְהוָה הַפְּנִימִית וְהִנֵּה־פֶתַח הַיָּבֵל יְהוָה בֵּין הָאוּלָם וַיְבִינֵנִי הַמְּזוֹבֵס כַּעֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אִישׁ אַחֲרֵיהֶם אֶל־הַיָּבֵל יְהוָה וּפְנֵיהֶם לְדָמָה וְהֵמָּה מִשְׁתַּחֲוִיִּתִם קְדָמָה לְשִׁמֶשׁ: (יז) וַיֹּאמֶר אֵלַי הֲרָאִיתָ בְּיַד־אֱלֹהִים הַנְּקַל לְבַיִת יְהוּדָה מַעֲשׂוֹת אֶת־הַתוֹעֵבוֹת אֲשֶׁר עָשׂוּ־פֹה כִּי־ מֵלֹא אֶת־הָאָרֶץ חָסֵם וַיִּשְׁבּוּ לְהַכְעִיסֵנִי וְהִגַּם שְׁלֹחִים אֶת־

terrible abominations than these.” (16) Then He brought me into the inner court of the House of the LORD, and there, at the entrance to the Temple of the LORD, between the portico and the altar, were about twenty-five men, their backs to the Temple of the LORD and their faces to the east; they were bowing low to the sun in the east. (17) And He said to me, “Do you see, O mortal? Is it not enough for the House of Judah to practice the abominations that they have committed here, that they must fill the country with lawlessness and provoke Me still further and thrust the branch to their nostrils?”

הַזְמוּרָה אֶל־אֲפָם:

Ezekiel 20:32

(32) And what you have in mind shall never come to pass—when you say, “We will be like the nations, like the families of the lands, worshiping wood and stone.”

יחזקאל כ':ל"ב

(לב) וְהָעֵלָה עַל־רוּחְכֶם הִזוּ לֹא תִהְיֶה אֲשֶׁר אֲתִם
אֲמַרִים נְהִיָה כַגוֹיִם כְּמִשְׁפָּחוֹת הָאָרְצוֹת לְשִׁרְתָּ עֵץ וְאֲבָן:

False Prophets - Jeremiah and Ezekiel

Jeremiah 14:14

(14) The LORD replied: It is a lie that the prophets utter in My name. I have not sent them or commanded them. I have not spoken to them. A lying vision, an empty divination, the deceit of their own contriving—that is what they prophesy to you!

ירמיהו י"ד:י"ד

(יד) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁקֵר הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים בְּשִׁמִּי לֹא
שָׁלַחְתִּים וְלֹא צוִיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֲלֵיהֶם תּוֹזוֹן שְׁקֵר
וְקֶסֶם וְאֵלּוּל [וְאֵלִיל] וְתַרְמוֹת [וְתַרְמִית] לְבָם הִמָּה
מִתְנַבְּאִים לָכֶם: (ס)

Jeremiah 23:25-26

(25) I have heard what the prophets say, who prophesy falsely in My name: “I had a dream, I had a dream.” (26) How long will there be in the minds of the prophets who prophesy falsehood—the prophets of their own deceitful minds—

ירמיהו כ"ג:כ"ה-כ"ו

(כה) שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר־אָמְרוּ הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים בְּשִׁמִּי
שְׁקֵר לֹא־מַר חֲלָמָתִי חֲלָמָתִי: (כו) עַד־מָתִי הִגִּישׁ בְּלִב
הַנְּבִאִים הַנְּבִאִי הַשְּׁקֵר וַיְנַבֵּאִי תַרְמַת לָבָם:

Ezekiel 13:6-10

(6) They prophesied falsehood and lying divination; they said, “Declares the LORD,” when the LORD did not send them, and then they waited for their word to be fulfilled. (7) It was false visions you prophesied and lying divination you uttered, saying, “Declares the LORD,” when I had not spoken. (8) Assuredly, thus said the Lord GOD: Because you speak falsehood and prophesy lies, assuredly, I will deal with you— declares the Lord GOD. (9) My hand will be against the prophets who prophesy falsehood and utter lying divination. They shall not remain in the assembly of My people, they shall not be inscribed in the lists of the House of Israel, and they shall not come back to the land of Israel. Thus shall you know that I am the Lord GOD. (10) Inasmuch as they have misled My people, saying, “It is well,” when nothing is well, daubing with plaster the flimsy wall which the people were building,

יחזקאל י"ג:ו-י"י

(ו) חזו שוא וקסם פזב האמרים נאם־יהוה ויהנה לא שלחם ויחלו לקים דבר: (ז) הלוא מחזה־שוא חזיתם ומקסם פזב אמרתם ואמרים נאם־יהוה ואני לא דברתי: (ח) לכו פה אמר אדני יהוה יעו דברכם שוא וחזיתם פזב לכן הנני אליכם נאם אדני יהוה: (ט) והייתה ידי אל־הנביאים החזנים שוא והקסמים פזב בסוד עמי לא־יהיו ובכתב בית־ישראל לא יכתבו ואל־אדמת ישראל לא יבאו וידעתם כי אני אדני יהוה: (י) יעו ובלעו הטעו את עמי לאמר שלום ואין שלום והוא פנה חייץ והגם טחיים אתו תפל:

The Word on the Street

Nothing to Worry about Now

Ezekiel 12:22-24

(22) O mortal, what is this proverb that you have in the land of Israel, that you say, “The days grow many and every vision comes to naught?” (23) Assuredly, say to them, Thus said the Lord GOD: I will put an end to this proverb; it shall not be used in Israel any more. Speak rather to them: The days draw near, and the fulfillment of every vision. (24) For there shall no longer be any false vision or soothing divination in the House of Israel.

יחזקאל י"ב:כ"ב-כ"ד

(כב) בן־אדם מה־המשל הזה לכם על־אדמת ישראל לאמר יארכו הימים ואבד פל־חזון: (כג) לכו אמר אליהם פה־אמר אדני יהוה השבתי את־המשל הזה ולא־ימשלו אתו עוד בישראל כי אם־דבר אליהם קרבו הימים ודבר פל־חזון: (כד) כי לא יהנה עוד פל־חזון שוא ומקסם חלק בתוך בית ישראל:

Ezekiel 12:27

(27) See, O mortal, the House of Israel says, “The vision that he sees is far ahead, and he prophesies for the distant future.”

יחזקאל י"ב:כ"ז

(כז) בן־אדם הגה בית־ישראל אמרים החזון אשר־הוא תזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא:

Ezekiel 12:27

(27) See, O mortal, the House of Israel says, “The vision that he sees is far ahead, and he prophesies for the distant future.”

יחזקאל י"ב:כ"ז

(כז) בן־אדם הגה בית־ישראל אמרים החזון אשר־הוא תזה לימים רבים ולעתים רחוקות הוא נבא:

Ezekiel 11:2-3

(2) [The LORD] said to me, “O mortal, these are the men who plan iniquity and plot wickedness in this city, (3) who say: ‘There is no need now to build houses; this [city] is the pot, and we are the meat.’”

יחזקאל י"א:ב'-ג'

(ב) ויאמר אלי בן־אדם אלה האנשים החשבים אנו ויעצים עצת־רע בעיר הזאת: (ג) האמרים לא בקרוב בנות בתיים היא הסיר ונאנחנו הבשר:

Ezekiel 33:24

(24) O mortal, those who live in these ruins in the land of Israel argue, "Abraham was but one man, yet he was granted possession of the land. We are many; surely, the land has been given as a possession to us."

יחזקאל ל"ג:כ"ד

(כד) בְּרֹאֲתֵם יְשִׁבֵי הַחֲרָבוֹת הָאֵלֶּה עַל-אַדְמַת יִשְׂרָאֵל אֲמָרִים לֵאמֹר אֲחֹד הָיָה אֲבֹרְהֵם וַיִּירַשׁ אֶת-הָאָרֶץ וְאַנְחֵנוּ רַבִּים לָנוּ נִתְּנָה הָאָרֶץ לְמוֹרְשֵׁהָ: (ס)

Core Beliefs

- Israelite God is but One of Many gods
- God Lives in Temple => Local God who defends his territory

Temple Destruction Suggests

- Israelite God Not Powerful Enough to Defend even own Temple
- Covenant with Israelites Cancelled

Impact of Destruction on Israelite Psyche

Ezekiel 37:11

(11) And He said to me, "O mortal, these bones are the whole House of Israel. They say, 'Our bones are dried up, our hope is gone; we are doomed.'"

יחזקאל ל"ז:יא

(יא) וַיֹּאמֶר אֵלַי בְּרֹאֲתֵם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל-בַּיִת יִשְׂרָאֵל הִמָּה הִנֵּה אֲמָרִים יְבֹשׁוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאַבְדָּה תִקְוַתְנוּ וְנָגַרְנוּ לָנוּ:

God's Chariot - The Vision and Message God on the Move and Not Chained to Jerusalem

Ezekiel 1:6-12

And every one had four faces, and every one of them had four wings.**And they went every one straight forward**; whither the spirit was to go, they went; they turned not when they went.

יחזקאל א' ו' - י"ב

וְאֵרְבָּעָה פָּנִים לְאִתָּת וְאֵרְבַּע כַּנְּפִים לְאִתָּת לְהֵם.....
וְאִישׁ אֶל עִבְרַת פָּנָיו יֵלְכוּ אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הָרוּחַ לְלֶכֶת
יֵלְכוּ לֹא יִסְבוּ בְּלִכְתָּן.

Ezekiel 1:19-21

And when the living creatures went, the wheels went hard by them; and when the living creatures were lifted up from the bottom, the wheels were lifted up. When those went, these went, and when those stood, these stood; and when those were lifted up from the earth, the wheels were lifted up beside them; for the spirit of the living creature was in the wheels.

יחזקאל א' י"ט - כ"א

וּבְלִכְתַּת הַחַיּוֹת יֵלְכוּ הָאוֹפָנִים אַחֲרֵם וּבִהֲנִישָׂא הַחַיּוֹת מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשָׂאוּ הָאוֹפָנִים..... בְּלִכְתָּם יֵלְכוּ וּבְעִמְדָם יַעֲמֻדוּ וּבִהֲנִישָׂאָם מֵעַל הָאָרֶץ יִנְשָׂאוּ הָאוֹפָנִים לְעִמְתָּם כִּי רוּחַ הַחַיָּה בְּאוֹפָנִים.

Ezekiel 10:5

And the sound of the wings of the cherubim was heard even to the outer court, as the voice of God Almighty when He speaketh.

יחזקאל י':ה'

וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצנה כקול אל שדי בדברו.

Ezekiel 10:11

(11) And when they moved, each could move in the direction of any of its four quarters; they did not veer as they moved. The [cherubs] moved in the direction in which one of the heads faced, without turning as they moved.

יחזקאל י':יא

(יא) בלקתם אל-ארבעת רבעיהם ילכו לא יסבו בלקתם כי המלואם אשר-פנה הראש אחריו ילכו לא יסבו בלקתם:

Ezekiel 10:16-19

(16) Whenever the cherubs went, the wheels went beside them; and when the cherubs lifted their wings to ascend from the earth, the wheels did not roll away from their side. (17) When those stood still, these stood still; and when those ascended, these ascended with them, for the spirit of the creature was in them. (18) Then the Presence of the LORD left the platform of the House and stopped above the cherubs. (19) And I saw the cherubs lift their wings and rise from the earth, with the wheels beside them as they departed; and they stopped at the entrance of the eastern gate of the House of the LORD, with the Presence of the God of Israel above them.

יחזקאל י':טז-י"ט

(טז) ובלכת הכרובים ילכו האופנים אצלם ובשאת הכרובים את-כנפיהם לרום מעל הארץ לא יסבו האופנים גם-הם מאצלם: (יז) בעמדם יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח התיה בהם: (יח) ויצא כבוד יהוה מעל מפתן הבית ויעמד על-הכרובים: (יט) וישאו הכרובים את-כנפיהם וירומו מן-הארץ לעיני בצאתם והאופנים לעמדם ויעמד פתח שער בית-יהוה הקדמוני וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה:

Ezekiel 11:22-23

(22) Then the cherubs, with the wheels beside them, lifted their wings, while the Presence of the God of Israel rested above them. (23) The Presence of the LORD ascended from the midst of the city and stood on the hill east of the city.

יחזקאל י"א:כ"ב-כ"ג

(כב) וישאו הכרובים את-כנפיהם והאופנים לעמדם וכבוד אלהי-ישראל עליהם מלמעלה: (כג) ויעל כבוד יהוה מעל תוף העיר ויעמד על-ההר אשר מקדם לעיר:

Source Sheet created on Sefaria by Kenneth Chelst